

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 525/2013**z dnia 21 maja 2013 r.****w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽⁴⁾ ustanowiono ramy monitorowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, oceny postępu w wypełnianiu zobowiązań dotyczących tych emisji oraz wdrażania wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości wynikających z Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) ⁽⁵⁾ i protokołu z Kioto ⁽⁶⁾ w Unii. Aby uwzględnić najnowszy i przyszły

rozwój sytuacji na poziomie międzynarodowym w kontekście UNFCCC i protokołu z Kioto oraz aby wdrożyć nowe wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości przewidziane w prawie Unii, należy zastąpić decyzję nr 280/2004/WE.

(2) Decyzję nr 280/2004/WE należy zastąpić rozporządzeniem ze względu na szerszy zakres prawa Unii, włączenie dodatkowych kategorii osób, których dotyczą obowiązki, bardziej złożony i wysoce techniczny charakter wprowadzonych przepisów, większą potrzebę jednolitych zasad mających zastosowanie w całej Unii, a także w celu ułatwienia wdrożenia.

(3) Podstawowym celem UNFCCC jest osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który zapobiegłby groźnej ingerencji antropogenicznej w system klimatyczny. Aby osiągnąć ten cel, ogólny światowy wzrost średniej rocznej temperatury na powierzchni Ziemi nie powinien przekroczyć 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.

(4) Istnieje potrzeba dokładnego monitorowania i sprawozdawczości, a także dokonywania regularnej oceny w zakresie emisji gazów cieplarnianych w Unii i państwach członkowskich oraz ich wysiłków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu.

(5) Decyzja 1/CP.15 Konferencji Stron UNFCCC (decyzja 1/CP.15) i decyzja 1/CP.16 Konferencji Stron UNFCCC (decyzja 1/CP.16) znacząco przyczyniły się do postępów w sprostaniu w zrównoważony sposób wyzwaniom wynikającym ze zmiany klimatu. Na mocy tych decyzji wprowadzono nowe wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości, które mają zastosowanie do realizacji ambitnych celów w zakresie redukcji emisji, do czego zobowiązały się Unia i jej państwa członkowskie, a także przewidziano w nich wsparcie dla krajów rozwijających się. W decyzjach tych uznano również znaczenie podjęcia kwestii przystosowywania się do zmiany klimatu na równi z łagodzeniem tej zmiany. Decyzja 1/CP.16 zawiera również wymóg opracowania przez kraje rozwinięte strategii lub planów rozwoju niskoemisyjnego. Oczekuje się, że takie strategie lub plany przyczynią się do budowania społeczeństwa niskoemisyjnego oraz zapewnią dalszy duży wzrost i zrównoważony rozwój, a także kosztowo efektywną realizację długoterminowego celu w zakresie klimatu, przy należytych uwzględnieniu etapów pośrednich. Niniejsze rozporządzenie powinno ułatwiać wdrożenie tych wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 169.

⁽²⁾ Dz.U. C 277 z 13.9.2012, s. 51.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r. dotycząca zawarcia Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 33 z 7.2.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1).

- (6) Pakiet unijnych aktów prawnych przyjęty w 2009 r., zbiorczo określany jako „pakiet klimatyczno-energetyczny”, w szczególności zaś decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych ⁽¹⁾ i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ⁽²⁾, oznacza kolejne stanowcze zobowiązanie Unii i państw członkowskich do znaczącego zmniejszenia ich emisji gazów cieplarnianych. Unijny system monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji powinien również zostać zaktualizowany w świetle nowych wymogów wprowadzonych na mocy tych dwóch aktów prawnych.
- (7) Na mocy UNFCCC Unia i jej państwa członkowskie są zobowiązane do opracowania, regularnej aktualizacji, publikacji i zgłaszania na Konferencji Stron krajowych wykazów antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z 1987 r. uzupełniającego Konwencję wiedeńską o ochronie warstwy ozonowej ⁽³⁾ (protokół montrealski), przy zastosowaniu porównywalnych metodologii uzgodnionych przez Konferencję Stron.
- (8) Na mocy art. 5 ust. 1 protokołu z Kioto Unia i państwa członkowskie zobowiązane są do ustanowienia i utrzymania krajowego systemu szacowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze wszystkich gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą protokołu montrealskiego, z myślą o zapewnieniu wdrożenia innych postanowień protokołu z Kioto. W ramach tych działań Unia i państwa członkowskie powinny stosować wytyczne dotyczące krajowych systemów zawarte w załączniku do decyzji 19/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto (decyzja 19/CMP.1). Ponadto decyzja 1/CP.16 zawiera wymóg ustanowienia rozwiązań krajowych w celu szacowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą protokołu montrealskiego. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać wdrożenie obu tych wymogów.
- (9) Cypr i Malta są uwzględnione w załączniku I do UNFCCC na mocy, odpowiednio, decyzji 10/CP.17 Konferencji Stron UNFCCC, obowiązującej od dnia 9 stycznia 2013 r., oraz decyzji 3/CP.15 Konferencji Stron UNFCCC, obowiązującej od dnia 26 października 2010 r.
- (10) Doświadczenia zdobyte w ramach wdrażania decyzji nr 280/2004/WE pokazały potrzebę zwiększenia synergii i spójności ze sprawozdawczością prowadzoną na mocy innych instrumentów prawnych, w szczególności dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽⁴⁾, rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ⁽⁵⁾, dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza ⁽⁶⁾, rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽⁷⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii ⁽⁸⁾. Podczas gdy upraszczanie wymogów dotyczących sprawozdawczości będzie wymagało zmiany poszczególnych instrumentów prawnych, stosowanie spójnych danych na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych jest istotne dla zapewnienia jakości sprawozdawczości w zakresie emisji.
- (11) W czwartym sprawozdaniu oceniającym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) określono współczynnik globalnego ocieplenia w odniesieniu do trifluorku azotu (NF₃), który jest około 17 000 razy wyższy niż współczynnik dotyczący dwutlenku węgla (CO₂). NF₃ jest coraz częściej wykorzystywany w przemyśle elektronicznym jako substytut perfluorowęglodorów (PFC) i heksafluorku siarki (SF₆). Zgodnie z art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) unijna polityka ochrony środowiska musi być oparta na zasadzie ostrożności. Zasada ta wymaga monitorowania NF₃ w celu oceny poziomu emisji w Unii oraz, jeśli to konieczne, określenia działań łagodzących.
- (12) Dane obecnie zgłaszane w krajowych wykazach gazów cieplarnianych oraz krajowych i unijnych rejestrach nie wystarczają do określenia, na poziomie państw członkowskich, emisji CO₂ z cywilnej działalności lotniczej na poziomie krajowym, które nie są objęte zakresem dyrektywy 2003/87/WE. Przyjmując obowiązki sprawozdawcze, Unia nie powinna nakładać na państwa członkowskie ani na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) obciążeń, które są nieproporcjonalne do zamierzonych

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ Decyzja Rady 88/540/EWG z dnia 14 października 1988 r. dotycząca zawarcia Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 8).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1.

- celów. Emisje CO₂ z lotów nieobjęte zakresem dyrektywy 2003/87/WE stanowią jedynie bardzo niewielką część całkowitych emisji gazów cieplarnianych i ustanowienie systemu sprawozdawczości w odniesieniu do tych emisji byłoby nadmiernie uciążliwe w świetle istniejących wymogów dotyczących szerzej rozumianego sektora zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE. W związku z tym do celów art. 3 i art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE emisje CO₂ z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” powinny być traktowane jako równe zeru.
- (13) Aby zapewnić skuteczność rozwiązań dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych, należy unikać nakładania na państwa członkowskie dalszych obciążeń finansowych i administracyjnych.
- (14) Chociaż emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych związane z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem (LULUCF) wliczają się do unijnego celu w zakresie redukcji emisji na mocy protokołu z Kioto, nie są one częścią celu polegającego na redukcji emisji o 20 % do 2020 r. w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego. Art. 9 decyzji nr 406/2009/WE zobowiązuje Komisję do oceny warunków włączenia emisji i pochłaniania emisji związanych z LULUCF w zobowiązaniu Unii dotyczącym redukcji emisji gazów cieplarnianych, przy zapewnieniu trwałości i integralności środowiskowej wkładu LULUCF oraz ścisłego monitorowania i rozliczania odnośnych emisji i pochłaniania emisji. Zobowiązuje również Komisję do przedstawienia, w stosownych przypadkach, wniosku ustawodawczego, z myślą o jego wejściu w życie od 2013 r. W dniu 12 marca 2012 r. Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek stanowiący pierwszy krok w kierunku uwzględnienia sektora LULUCF w zobowiązaniach Unii dotyczących redukcji emisji, czego następstwem było przyjęcie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 529/2013/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie zasad rozliczania emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem oraz informacji o działaniach związanych z tą działalnością⁽¹⁾.
- (15) Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do dostarczania najbardziej aktualnych informacji na temat swoich emisji gazów cieplarnianych, w szczególności w ramach strategii „Europa 2020” oraz w terminach w niej przewidzianych. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić przygotowanie takich oszacowań w możliwie najkrótszych ramach czasowych przy użyciu danych statystycznych i innych informacji, takich jak, w stosownych przypadkach, danych z przestrzeni kosmicznej dostarczanych w ramach programu globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa oraz innych systemów satelitarnych.
- (16) Komisja zapowiedziała, że zamierza zaproponować nowe wymogi dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do emisji z transportu morskiego, w tym również, w stosownych przypadkach, zmiany niniejszego rozporządzenia, dlatego niniejsze rozporządzenie nie powinno przesądzać o jakimkolwiek takim wniosku, a zatem obecnie w niniejszym rozporządzeniu nie należy zawierać przepisów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji z transportu morskiego.
- (17) Doświadczenie zdobyte w ramach wdrażania decyzji nr 280/2004/WE wskazuje na potrzebę poprawy przejrzystości, dokładności, spójności, kompletności i porównywalności informacji zgłaszanych w odniesieniu do polityk i środków oraz prognoz. Decyzja nr 406/2009/WE zobowiązuje państwa członkowskie do zgłaszania przewidywanych postępów w realizacji ich obowiązków wynikających z tej decyzji, w tym informacje o politykach i środkach krajowych, oraz o prognozach krajowych. W strategii „Europa 2020” określono zintegrowany program polityki gospodarczej, zgodnie z którym Unia i państwa członkowskie zobowiązane są do dokładania dalszych starań w odniesieniu do terminowej sprawozdawczości w zakresie polityk i środków w dziedzinie zmiany klimatu oraz ich przewidywanych skutków dla emisji. Utworzenie na poziomie Unii i państw członkowskich systemów w połączeniu z bardziej precyzyjnymi wytycznymi dotyczącymi sprawozdawczości powinno znacząco przyczynić się do osiągnięcia tych celów. W celu zapewnienia, aby Unia spełniała swoje międzynarodowe i wewnętrzne wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie prognoz dotyczących gazów cieplarnianych oraz oceny jej postępów w realizacji międzynarodowych i wewnętrznych zobowiązań i obowiązków, Komisja powinna również mieć możliwość przygotowywania i stosowania szacunkowych prognoz w odniesieniu do gazów cieplarnianych.
- (18) Monitorowanie postępów i działań państw członkowskich w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu wymaga przekazywania przez te państwa ulepszonych informacji. Informacje te są niezbędne do opracowania kompleksowej unijnej strategii dostosowawczej zgodnie z białą księgą Komisji z dnia 1 kwietnia 2009 r. zatytułowaną „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania”. Zgłaszanie informacji na temat przystosowywania się do zmiany klimatu umożliwi państwom członkowskim wymianę najlepszych praktyk oraz ocenę ich potrzeb oraz poziomu gotowości do przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (19) Zgodnie z decyzją 1/CP.15 Unia i państwa członkowskie zobowiązały się do zapewnienia znacznego finansowania na potrzeby wspierania działań dotyczących przystosowywania się do zmiany klimatu i łagodzenia tej zmiany w krajach rozwijających się. Zgodnie z pkt 40 decyzji 1/CP.16 każdy z krajów rozwiniętych będących stroną UNFCCC musi rozszerzyć sprawozdawczość w zakresie udzielania wsparcia finansowego i technologicznego oraz w dziedzinie budowania zdolności instytucjonalnych na rzecz krajów rozwijających się będących stronami. Pełniejsza sprawozdawczość jest istotna dla uznania wysiłków Unii i państw członkowskich na rzecz wypełniania ich zobowiązań. W decyzji 1/CP.16 ustanowiono także nowy „Mechanizm Technologiczny” w celu zwiększenia międzynarodowego transferu technologii. Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać zgłaszanie aktualnych informacji na temat działań dotyczących transferu technologii do krajów rozwijających się na podstawie najlepszych dostępnych danych.

(¹) Zob. s. 80 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (20) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE⁽¹⁾ zmieniła dyrektywę 2003/87/WE w celu włączenia działalności lotniczej w zakres systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii. Dyrektywa 2003/87/WE zawiera przepisy dotyczące wykorzystania dochodów ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania przez państwa członkowskie dochodów ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz działań podejmowanych zgodnie z art. 3d tej dyrektywy. Dyrektywa 2003/87/WE, zmieniona dyrektywą 2009/29/WE, obecnie również zawiera przepisy dotyczące wykorzystywania dochodów z aukcji i stanowi, że co najmniej 50 % takich dochodów należy wykorzystać na potrzeby co najmniej jednej z działalności, o których mowa w art. 10 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Przejrzystość w zakresie wykorzystywania dochodów ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE jest kluczowym elementem wspierającym zobowiązania Unii.
- (21) Unia i jej państwa członkowskie zobowiązane są na mocy UNFCCC do opracowania, regularnego aktualizowania, publikowania i zgłaszania Konferencji Stron komunikatów krajowych i dwuletnich sprawozdań przy użyciu wytycznych, metodologii i formatów uzgodnionych przez Konferencję Stron. W decyzji 1/CP.16 wzywa się do rozszerzenia sprawozdawczości w zakresie celów dotyczących łagodzenia zmiany klimatu oraz w zakresie udzielania wsparcia finansowego i technologicznego oraz w dziedzinie budowania zdolności instytucjonalnych na rzecz krajów rozwijających się będących stronami.
- (22) W decyzji nr 406/2009/WE przekształcono obecny roczny cykl sprawozdawczy w roczny cykl zobowiązań wymagający kompleksowego przeglądu wykazów gazów cieplarnianych w państwach członkowskich w krótszym czasie niż obecny przegląd wykazów w ramach UNFCCC, w celu umożliwienia wykorzystywania mechanizmów elastyczności oraz stosowania działań naprawczych, w razie konieczności, na koniec każdego odpowiedniego roku. Konieczne jest ustanowienie na poziomie Unii procesu przeglądu wykazów gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie, w celu zapewnienia, aby zgodność z decyzją nr 406/2009/WE oceniana była w sposób wiarygodny, spójny, przejrzysty i terminowy.
- (23) Szereg elementów technicznych związanych ze sprawozdawczością w zakresie emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, takich jak współczynniki ocieplenia globalnego, zakres zgłoszonych gazów cieplarnianych i wytyczne IPCC w zakresie metodologii, które mają być stosowane do przygotowania krajowych wykazów gazów cieplarnianych, jest obecnie przedmiotem dyskusji w ramach procesu UNFCCC. Skutkiem zmiany tych elementów metodologicznych w kontekście procesu UNFCCC i późniejszych ponownych obliczeń szeregów czasowych emisji gazów cieplarnianych może być zmiana poziomu emisji gazów cieplarnianych i tendencji w tych emisjach. Komisja powinna monitorować takie zmiany na szczeblu międzynarodowym oraz, w razie konieczności, zaproponować
- zmianę niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia spójności z metodologiami stosowanymi w kontekście procesu UNFCCC.
- (24) Zgodnie z obecnymi wytycznymi UNFCCC dotyczącymi sprawozdawczości w odniesieniu do gazów cieplarnianych, obliczenia oraz sprawozdawczość dotyczące emisji metanu opierają się na współczynnikach ocieplenia globalnego w 100-letnim horyzoncie czasowym. W związku tym, że metan ma wysoki współczynnik ocieplenia globalnego, a jego czas utrzymywania się w atmosferze jest względnie krótki, Komisja powinna przeanalizować skutki polityk i środków polegających na przyjęciu 20-letniego horyzontu czasowego w odniesieniu do metanu.
- (25) Biorąc pod uwagę rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie kompleksowego podejścia do antropogenicznej, wpływającej na klimat emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂, a także gdy osiągnięte zostanie porozumienie w ramach UNFCCC, aby stosować uzgodnione i opublikowane wytyczne IPCC dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do emisji czarnego węgla, Komisja powinna przeanalizować skutki, jakie powyższe okoliczności będą miały dla polityk i środków, oraz, w stosownych przypadkach, zmienić załącznik I do niniejszego rozporządzenia.
- (26) Emisje gazów cieplarnianych w zgłaszanych szeregach czasowych powinny być szacowane przy użyciu takich samych metod. Bazowe dane dotyczące działalności oraz współczynniki emisji należy uzyskiwać i wykorzystywać w sposób spójny, zapewniając, aby w wyniku zmiany metod szacowania lub założeń nie wprowadzono zmian w tendencjach w zakresie emisji. Ponowne obliczenia emisji gazów cieplarnianych należy wykonywać zgodnie z przyjętymi wytycznymi i powinny być one przeprowadzane w celu poprawy spójności, dokładności i kompletności zgłaszanych szeregów czasowych, a także wdrożenia bardziej szczegółowych metod. W przypadku zmiany metodologii lub sposobu gromadzenia bazowych danych dotyczących działalności oraz współczynników emisji państwa członkowskie powinny ponownie dokonać obliczeń w wykazach w odniesieniu do zgłoszonych szeregów czasowych oraz ocenić potrzebę ponownych obliczeń w oparciu o zapisy przewidziane w uzgodnionych wytycznych, w szczególności w odniesieniu do kluczowych kategorii. W niniejszym rozporządzeniu należy określić, czy i na jakich warunkach skutki tych ponownych obliczeń powinny być brane pod uwagę do celu określenia rocznych przydziałów emisji.
- (27) Lotnictwo ma wpływ na klimat na świecie wskutek uwalniania CO₂, a także innych emisji, w tym emisji tlenków azotu, oraz mechanizmów takich, jak wspomaganie tworzenia się chmur pierzastych. W świetle szybko rozwijającej się wiedzy naukowej na temat tych skutków należy w kontekście niniejszego rozporządzenia regularnie przeprowadzać uaktualnioną ocenę skutków lotnictwa dla klimatu na świecie wynikających z emisji gazów innych niż CO₂. Modele stosowane w tym względzie powinny być dostosowywane do postępu naukowego. W oparciu o swoją ocenę tego wpływu Komisja mogłaby rozważyć odpowiednie warianty polityki w celu rozwiązania problemu.

(1) Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 3.

- (28) Europejska Agencja Środowiska ma na celu wspieranie zrównoważonego rozwoju oraz zapewnianie pomocy w osiągnięciu znaczącej i wymiernej poprawy stanu środowiska w Europie poprzez dostarczanie decydom, instytucjom publicznym i społeczeństwu aktualnych, ukierunkowanych, istotnych i wiarygodnych informacji. Europejska Agencja Środowiska powinna wspomagać Komisję, w stosownych przypadkach, w monitorowaniu i sprawozdawczości, zwłaszcza w kontekście unijnego systemu wykazów, a także unijnego systemu polityk i środków oraz prognoz, w przeprowadzaniu rocznego przeglądu eksperckiego wykazów państw członkowskich, w ocenie postępów w wypełnianiu zobowiązań Unii dotyczących redukcji emisji, w utrzymaniu europejskiej platformy dostosowania do zmian klimatu w zakresie skutków, wrażliwości i dostosowania do zmiany klimatu oraz w przekazywaniu opinii publicznej rzetelnych informacji na temat klimatu.
- (29) Wszystkie wymogi dotyczące dostarczania informacji i danych na mocy niniejszego rozporządzenia powinny podlegać przepisom Unii dotyczącym ochrony danych i tajemnicy handlowej.
- (30) Informacje i dane gromadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą także przyczynić się do formułowania i oceny przyszłej unijnej polityki dotyczącej zmiany klimatu.
- (31) Komisja powinna śledzić realizację wymogów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na mocy niniejszego rozporządzenia oraz przyszły rozwój sytuacji w ramach UNFCCC i protokołu z Kioto w celu zapewnienia spójności. W tym zakresie Komisja powinna przedstawić, w razie potrzeby, wnioski ustawodawcy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 7 i 8, art. 8 ust. 2, art. 12 ust. 3, art. 17 ust. 4 i art. 19 ust. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Z wyjątkiem art. 19 ust. 6, uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (33) W celu ustanowienia zharmonizowanych wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie monitorowania emisji gazów cieplarnianych oraz innych informacji istotnych dla polityki przeciwdziałania zmianie klimatu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załącznika I i załącznika III do niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzjami podjętymi w ramach UNFCCC i protokołu z Kioto, do uwzględnienia zmian współczynników globalnego ocieplenia i wytycznych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym dotyczących wykazów, do ustanowienia wymogów materialnych dotyczących unijnego systemu wykazów oraz do ustanowienia rejestru unijnego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (34) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia mechanizm:

- zapewniania terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności składania sprawozdań Unii i jej państw członkowskich do Sekretariatu UNFCCC;
- sprawozdawczości i weryfikowania w zakresie informacji dotyczących zobowiązań Unii i jej państw członkowskich na mocy UNFCCC, protokołu z Kioto oraz decyzji przyjętych zgodnie z tym instrumentami, a także oceniania postępów w realizacji tych zobowiązań;
- monitorowania i sprawozdawczości w państwach członkowskich w zakresie wszystkich antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową;

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- d) monitorowania, sprawozdawczości, dokonywania przeglądu i weryfikowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych i innych informacji na mocy art. 6 decyzji nr 406/2009/WE;
- e) sprawozdawczości w zakresie wykorzystywania dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 3d ust. 1 lub 2 lub art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, zgodnie z art. 3d ust. 4 i art. 10 ust. 3 tej dyrektywy;
- f) monitorowania i sprawozdawczości w zakresie działań podejmowanych przez państwa członkowskie w celu przystosowania się w sposób kosztowo efektywny do nieuniknionych skutków zmiany klimatu;
- g) oceniania postępów państw członkowskich w zakresie wypełniania ich obowiązków na mocy decyzji nr 406/2009/WE.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

- a) sprawozdawczości w zakresie strategii rozwoju niskoemisyjnego Unii i jej państw członkowskich oraz wszelkich aktualizacji tych strategii zgodnie z decyzją 1/CP.16;
- b) emisji z sektorów i źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, objętych krajowymi wykazami gazów cieplarnianych na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) UNFCCC i emitowanych na terytorium państw członkowskich;
- c) emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem art. 2 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE;
- d) niezwiązanych z CO₂ skutków zmiany klimatu, które związane są z emisjami pochodzącymi z lotnictwa cywilnego;
- e) prognoz Unii i jej państw członkowskich dotyczących antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą protokołu montrealskiego, a także polityk i środków państw członkowskich w tym zakresie;
- f) zagregowanego wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się zgodnie z wymogami UNFCCC;
- g) wykorzystywania dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;
- h) działań państw członkowskich w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „współczynnik ocieplenia globalnego” gazu oznacza całkowity wkład w ocieplenie globalne spowodowany emisją jednej jednostki tego gazu w stosunku do jednej jednostki gazu odniesienia, CO₂, który ma przypisaną wartość 1;
- 2) „krajowy system wykazów” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony w państwie członkowskim w celu szacowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą protokołu montrealskiego oraz na potrzeby sprawozdawczości i archiwizowania informacji dotyczących wykazów zgodnie z decyzją 19/CMP.1 lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- 3) „właściwe organy ds. wykazów” oznaczają organy, którym w ramach krajowego systemu wykazów powierzono zadanie sporządzenia wykazu gazów cieplarnianych;
- 4) „zapewnianie jakości” oznacza planowy system procedur przeglądu służący zapewnieniu, aby spełnione zostały cele dotyczące jakości danych oraz aby w sprawozdaniach przekazywane były najlepsze możliwe oszacowania i informacje, których celem jest zwiększanie skuteczności programu kontroli jakości i wspomaganie państw członkowskich;
- 5) „kontrola jakości” oznacza system rutynowych działań technicznych służących mierzeniu i kontrolowaniu jakości informacji i oszacowań opracowany w celu zapewnienia integralności, prawidłowości i kompletności danych, wykrywania oraz likwidowania błędów i pominięć, dokumentowania i archiwizowania danych i innych wykorzystywanych materiałów oraz rejestrowania wszystkich działań w zakresie zapewniania jakości;
- 6) „wskaźnik” oznacza ilościowy lub jakościowy współczynnik lub zmienną, który lub która przyczynia się do lepszego zrozumienia postępów we wdrażaniu polityk i środków oraz tendencji w zakresie emisji gazów cieplarnianych;
- 7) „jednostka przyznanej emisji” lub „AAU” oznacza jednostkę wydaną zgodnie z odpowiednimi postanowieniami załącznika do decyzji 13/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto (decyzja 13/CMP.1) lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- 8) „jednostka pochłaniania” lub „RMU” oznacza jednostkę wydaną zgodnie z odpowiednimi postanowieniami załącznika do decyzji 13/CMP.1 lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;

- 9) „jednostka redukcji emisji” lub „ERU” oznacza jednostkę wydaną zgodnie z odpowiednimi postanowieniami załącznika do decyzji 13/CMP.1 lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- 10) „jednostka poświadczonej redukcji emisji” lub „CER” oznacza jednostkę wydaną zgodnie z art. 12 protokołu z Kioto i zawartymi tam wymogami, a także z odpowiednimi postanowieniami załącznika do decyzji 13/CMP.1 lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- 11) „tymczasowa jednostka poświadczonej redukcji emisji” lub „tCER” oznacza jednostkę wydaną zgodnie z art. 12 protokołu z Kioto i zawartymi tam wymogami, a także z odpowiednimi postanowieniami załącznika do decyzji 13/CMP.1, lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto, tj. jednostki wydane na poświadczony pochłanianie emisji dla projektu zalesiania i ponownego zalesiania mechanizmu czystego rozwoju (CDM), do zastąpienia po wygaśnięciu z końcem drugiego okresu rozliczeniowego;
- 12) „długoterminowa jednostka poświadczonej redukcji emisji” lub „lCER” oznacza jednostkę wydaną zgodnie z art. 12 protokołu z Kioto i zawartymi tam wymogami, a także z odpowiednimi postanowieniami załącznika do decyzji 13/CMP.1, lub innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto, tj. jednostki wydane na poświadczony długoterminowy pochłanianie emisji dla projektu zalesiania i ponownego zalesiania CDM, do zastąpienia po wygaśnięciu z końcem okresu generowania jednostek w ramach projektu lub w przypadku niezamierzonego uwolnienia do atmosfery geologicznie składowanego CO₂ lub gdy nie zostanie przedłożone sprawozdanie dotyczące poświadczenia;
- 13) „rejestr krajowy” oznacza rejestr w formie standaryzowanej elektronicznej bazy danych, który zawiera dane dotyczące wydawania, posiadania, przekazywania, nabywania, anulowania, umarzania, przeniesienia, zastąpienia lub zmiany daty wygaśnięcia – stosownie do przypadku – jednostek AAU, RMU, ERU, CER, tCER i lCER;
- 14) „polityki i środki” oznaczają wszystkie instrumenty służące realizacji zobowiązań na mocy art. 4 ust. 2 lit. a) i b) UNFCCC, co może obejmować instrumenty, których podstawowym celem nie jest ograniczenie i redukcja emisji gazów cieplarnianych;
- 15) „system polityk i środków oraz prognoz” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony na potrzeby sprawozdawczości w zakresie polityk i środków oraz prognoz dotyczących antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych nieobjętych kontrolą protokołu montrealskiego, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 12 niniejszego rozporządzenia;
- 16) „ocena *ex ante* polityki i środków” oznacza ocenę przewidywanych skutków polityki lub środka;
- 17) „ocena *ex post* polityki i środków” oznacza ocenę skutków polityki lub środka, które miały miejsce w przeszłości;
- 18) „prognozy bez środków” oznacza prognozy dotyczące antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych z wykluczeniem skutków wszystkich polityk i środków planowanych, przyjętych lub wdrożonych po roku wybranym jako początkowy rok dla danej prognozy;
- 19) „prognozy ze środkami” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych z uwzględnieniem skutków – pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych – przyjętych i wdrożonych polityk i środków;
- 20) „prognozy z dodatkowymi środkami” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych z uwzględnieniem skutków – pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych – polityk i środków przyjętych i wdrożonych w celu łagodzenia zmiany klimatu, jak również polityk i środków planowanych w tym celu;
- 21) „analiza wrażliwości” oznacza badanie modelu algorytmu lub założenia w celu ilościowego określenia wrażliwości lub stabilności wyników modelu w odniesieniu do zmian danych wejściowych lub podstawowych założeń. Przeprowadzana jest poprzez zmienianie wartości danych wejściowych lub modeli równań i poprzez obserwowanie odpowiednich różnic w wynikach modelu;
- 22) „wsparcie związane z łagodzeniem zmiany klimatu” oznacza wsparcie przeznaczone na działania w krajach rozwijających się, które to działania przyczyniają się do realizacji celu stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który zapobiegłby groźnej ingerencji antropogenicznej w system klimatyczny;
- 23) „wsparcie związane z przystosowaniem się do zmiany klimatu” oznacza wsparcie przeznaczone na działania w krajach rozwijających się, które to działania poprzez podtrzymywanie lub zwiększanie zdolności adaptacyjnych i odporności tych krajów mają zmniejszyć podatność systemów ludzkich lub przyrodniczych na skutki zmiany klimatu i zagrożenia związane z klimatem;
- 24) „korekty techniczne” oznaczają dostosowania oszacowań krajowego wykazu gazów cieplarnianych w kontekście przeglądu przeprowadzanego na mocy art. 19, gdy przedłożone dane z wykazów są niekompletne lub przygotowane w sposób niezgodny z odpowiednimi zasadami lub wytycznymi międzynarodowymi lub unijnymi, a dostosowanie ma zastąpić pierwotnie przedłożone oszacowania;

25) „ponowne obliczenia”, zgodnie z wytycznymi UNFCCC dotyczącymi składania sprawozdań w sprawie rocznych wykazów, oznaczają procedurę ponownego oszacowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, określonych we wcześniej przedłożonych wykazach, wskutek zmiany metodologii lub sposobów uzyskiwania i wykorzystywania współczynników emisji i danych dotyczących działalności, włączenia nowych kategorii źródeł i pochłaniaczy lub włączenia nowych gazów, lub zmian współczynnika ocieplenia globalnego gazów cieplarnianych.

ROZDZIAŁ 2

STRATEGIE ROZWOJU NISKOEMISYJNEGO

Artykuł 4

Strategie rozwoju niskoemisyjnego

1. Państwa członkowskie oraz, w imieniu Unii, Komisja przygotowują swoje strategie rozwoju niskoemisyjnego zgodnie z wszelkimi przepisami dotyczącymi sprawozdawczości uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym w kontekście procesu UNFCCC, aby przyczynić się do:

- a) przejrzystego i dokładnego monitorowania rzeczywistych i przewidywanych postępów osiągniętych przez państwa członkowskie, w tym wkładu wniesionego za pomocą środków unijnych, w wypełnianie zobowiązań Unii i państw członkowskich w ramach UNFCCC dotyczących ograniczenia lub redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych;
- b) wypełniania zobowiązań państw członkowskich w ramach decyzji nr 406/2009/WE, dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych, oraz osiągnięcia długoterminowej redukcji emisji i poprawy usuwania przez pochłaniacze we wszystkich sektorach zgodnie z celem Unii, jakim jest kosztowo efektywne zmniejszenie emisji do 2050 r. o 80–95 % w porównaniu z poziomem w 1990 r., w kontekście sugerowanych przez IPCC niezbędnych redukcji ze strony krajów rozwiniętych jako grupy.

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania dotyczące stanu wdrażania swoich strategii rozwoju niskoemisyjnego do dnia 9 stycznia 2015 r. lub zgodnie z dowolnym harmonogramem uzgodnionym na szczeblu międzynarodowym w kontekście procesu UNFCCC.

3. Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie podają do wiadomości publicznej swoje odpowiednie strategie rozwoju niskoemisyjnego oraz wszelkie ich aktualizacje.

ROZDZIAŁ 3

SPRAWOZDAWCZOŚĆ W ZAKRESIE HISTORYCZNYCH EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH I POCHŁANIANIA

Artykuł 5

Krajowe systemy wykazów

1. Państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą krajowe systemy wykazów oraz dążą do ich ciągłego ulepszania, zgodnie

z wymogami UNFCCC dotyczącymi systemów krajowych, w celu szacowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, oraz dążą do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności swoich wykazów gazów cieplarnianych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy ds. wykazów miały dostęp do:

- a) danych i metod zgłoszonych w odniesieniu do działań i instalacji na mocy dyrektywy 2003/87/WE na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych w celu zapewnienia spójności zgłoszonych emisji gazów cieplarnianych w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
- b) w stosownych przypadkach, danych zgromadzonych za pośrednictwem systemów składania sprawozdań dotyczących gazów fluorowanych w różnych sektorach, które to sprawozdania ustanowiono zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
- c) w stosownych przypadkach, emisji, danych bazowych i metodologii zgłoszonych przez zakłady na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 na potrzeby przygotowywania krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
- d) danych zgłoszonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy ds. wykazów, w stosownych przypadkach:

- a) wykorzystywały systemy składania sprawozdań ustanowione zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w celu udoskonalenia szacowania gazów fluorowanych w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
- b) były w stanie przeprowadzać roczne kontrole spójności, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. l) i m).

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia przepisów dotyczących struktury, formatu i procesu przekazywania informacji dotyczących krajowych systemów wykazów oraz wymogów w zakresie ustanawiania, działania i funkcjonowania krajowych systemów wykazów zgodnie z odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto lub porozumieniami wynikającymi z nich lub następującymi po nich. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 6

Unijny system wykazów

1. Niniejszym ustanawia się unijny system wykazów w celu zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności krajowych wykazów w odniesieniu do unijnego wykazu gazów cieplarnianych. Komisja zarządza tym systemem, utrzymuje go i dąży do jego ciągłego ulepszania, co obejmuje:

- a) program zapewniania jakości i kontroli jakości, obejmujący określenie celów dotyczących jakości oraz sporządzenie planu zapewniania jakości i kontroli jakości wykazu. Komisja pomaga państwom członkowskim we wdrażaniu ich programów zapewniania jakości i kontroli jakości;
- b) procedurę oszacowania, w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim, wszelkich braków danych w ich krajowym wykazie;
- c) przeglądy wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich, o których mowa w art. 19.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 25 dotyczących wymogów materialnych dotyczących unijnego systemu wykazów w celu wypełnienia obowiązków wynikających z decyzji 19/CMP.1. Komisja nie przyjmuje na mocy ust. 1 przepisów, których spełnienie jest dla państw członkowskich bardziej uciążliwe niż spełnienie przepisów aktów przyjętych na mocy art. 3 ust. 3 i art. 4 ust. 2 decyzji nr 280/2004/WE.

Artykuł 7

Wykazy gazów cieplarnianych

1. Do dnia 15 stycznia każdego roku (rok X) państwa członkowskie ustalają i zgłaszają Komisji:

- a) swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE w odniesieniu do roku X-2, zgodnie z wymogami UNFCCC dotyczącymi sprawozdawczości. Bez uszczerbku dla składania sprawozdań dotyczących gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, do celów art. 3 i art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE emisje CO₂ z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” traktuje się jako równe zero;
- b) dane zgodne z wymogami UNFCCC dotyczącymi sprawozdawczości, odnoszące się do ich antropogenicznych emisji tlenku węgla (CO), dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i lotnych związków organicznych, spójne z danymi zgłoszonymi już na mocy art. 7 dyrektywy 2001/81/WE i z

konwencją EKG ONZ w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, w odniesieniu do roku X-2;

- c) swoje antropogeniczne emisje według źródeł gazów cieplarnianych oraz usuwania CO₂ przez pochłaniacze w wyniku LULUCF w odniesieniu do roku X-2, zgodnie z wymogami UNFCCC dotyczącymi sprawozdawczości;
- d) swoje antropogeniczne emisje według źródeł gazów cieplarnianych oraz usuwania CO₂ przez pochłaniacze w wyniku LULUCF zgodnie z decyzją nr 529/2013/UE i protokołem z Kioto oraz informacje dotyczące rozliczania tych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku LULUCF, zgodnie z decyzją nr 529/2013/UE i z art. 3 ust. 3 i 4 protokołu z Kioto oraz odpowiednimi decyzjami przyjętymi na tej podstawie, w odniesieniu do okresu od 2008 r. lub innych mających zastosowanie lat oraz roku X-2. W przypadku gdy państwa członkowskie rozliczają gospodarkę gruntami uprawnymi, gospodarkę pastwiskami, odnowę roślinności lub osuszanie i ponowne nawadnianie terenów podmokłych, zgłaszają ponadto emisje według źródeł i usuwanie przez pochłaniacze gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdej takiej działalności za odpowiedni rok lub okres bazowy określony w załączniku VI do decyzji nr 529/2013/UE oraz w załączniku do decyzji 13/CMP.1. Wypełniając swoje obowiązki w zakresie sprawozdawczości na mocy niniejszej litery, a w szczególności przedkładając informacje dotyczące emisji i pochłaniania związane z ich obowiązkami w zakresie rozliczania określonymi w decyzji nr 529/2013/UE, państwa członkowskie przedkładają informacje przy pełnym uwzględnieniu mających zastosowanie wytycznych IPCC w zakresie dobrych praktyk dotyczących LULUCF;
- e) wszelkie zmiany w informacjach, o których mowa w lit. a)–d), dotyczące lat pomiędzy odpowiednim rokiem lub okresem bazowym a rokiem X-3, wskazując powody tych zmian;
- f) informacje o wskaźnikach, określonych w załączniku III, w odniesieniu do roku X-2;
- g) informacje z ich krajowego rejestru dotyczące wydawania, nabywania, posiadania, przekazywania, anulowania, umarzania i przeniesienia jednostek AAU, RMU, ERU, CER, tCER i lCER w odniesieniu do roku X-1;
- h) zestawienie informacji dotyczących zakończonych przeniesień na mocy art. 3 ust. 4 i 5 decyzji nr 406/2009/WE w odniesieniu do roku X-1;
- i) informacje o zastosowaniu wspólnej realizacji, CDM oraz międzynarodowego handlu emisjami, zgodnie z art. 6, 12 i 17 protokołu z Kioto, lub jakiegokolwiek innego elastycznego mechanizmu przewidzianego w innych instrumentach przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron UNFCCC służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto, w celu wypełnienia ich zobowiązań dotyczących określonego ilościowo ograniczenia lub redukcji

- emisji zgodnie z art. 2 decyzji 2002/358/WE oraz protokołu z Kioto lub wszelkich przyszłych zobowiązań w ramach UNFCCC lub protokołu z Kioto, w odniesieniu do roku X-2;
- j) informacje o krokach podjętych w celu poprawy oszacowań wykazu, w szczególności w obszarach wykazów, w których w wyniku przeglądów eksperckich wprowadzono dostosowania lub zalecenia;
- k) rzeczywisty lub szacowany przydział zweryfikowanych emisji zgłoszonych przez instalacje i operatorów na mocy dyrektywy 2003/87/WE do kategorii źródeł w krajowym wykazie gazów cieplarnianych, w miarę możliwości, oraz stosunek tych zweryfikowanych emisji do całości zgłoszonych emisji gazów cieplarnianych w tych kategoriach źródeł, w odniesieniu do roku X-2;
- l) w stosownych przypadkach, wyniki kontroli przeprowadzonych w zakresie spójności emisji zgłoszonych w wykazach gazów cieplarnianych, w odniesieniu do roku X-2, ze zweryfikowanymi emisjami zgłoszonymi na mocy dyrektywy 2003/87/WE;
- m) w stosownych przypadkach, wyniki kontroli przeprowadzonych w zakresie spójności danych wykorzystanych w celu oszacowania emisji w trakcie przygotowywania wykazów emisji gazów cieplarnianych, w odniesieniu do roku X-2, z:
- (i) danymi wykorzystanymi do przygotowania wykazów czynników zanieczyszczenia powietrza na mocy dyrektywy 2001/81/WE;
 - (ii) danymi zgłoszonymi zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
 - (iii) danymi dotyczącymi energii zgłoszonymi zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 i załącznikiem B do tego rozporządzenia;
- n) opis zmian w ich krajowym systemie wykazów;
- o) opis zmian w krajowym rejestrze;
- p) informacje dotyczące ich planów zapewniania jakości i kontroli jakości, ogólną ocenę niepewności, ogólną ocenę kompletności oraz – w przypadku gdy są dostępne – innych elementów sprawozdania dotyczącego krajowego wykazu gazów cieplarnianych potrzebnych do przygotowania sprawozdania dotyczącego unijnego wykazu gazów cieplarnianych.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wstępne dane do dnia 15 stycznia, a ostateczne dane do dnia 15 marca drugiego roku po zakończeniu każdego okresu rozliczeniowego określonego w załączniku I do decyzji nr 529/2013/UE[†], przygotowane do celów ich rozliczeń dotyczących LULUCF na ten okres rozliczeniowy zgodnie z art. 4 ust. 6 tej decyzji.
3. Do dnia 15 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji swoje kompletne i aktualne sprawozdanie dotyczące krajowego wykazu. Takie sprawozdanie zawiera wszystkie informacje wymienione w ust. 1 oraz wszelkie późniejsze aktualizacje tych informacji.
4. Do dnia 15 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają sekretariatowi UNFCCC krajowe wykazy zawierające informacje przedłożone Komisji zgodnie z ust. 3.
5. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zestawia co roku unijny wykaz gazów cieplarnianych i przygotowuje sprawozdanie dotyczące unijnego wykazu gazów cieplarnianych oraz przedkłada je Sekretariatowi UNFCCC do dnia 15 kwietnia każdego roku.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu:
- a) dodania substancji do wykazu gazów cieplarnianych zawartego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub ich usunięcia z tego wykazu, lub dodania, skreślenia lub zmiany wskaźników zawartych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia zgodnie z odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto lub porozumieniami wynikającymi z nich lub następującymi po nich;
 - b) uwzględnienia zmian współczynników globalnego ocieplenia i wytycznych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym dotyczących wykazów zgodnie z odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto lub porozumieniami wynikającymi z nich lub następującymi po nich.
7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury przekazywania przez państwa członkowskie wykazów gazów cieplarnianych na mocy ust. 1 zgodnie z odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto lub porozumieniami wynikającymi z nich lub następującymi po nich. Te akty wykonawcze określają również harmonogramy współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi w odniesieniu do przygotowywania sprawozdania dotyczącego unijnego wykazu gazów cieplarnianych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

W pierwszym roku sprawozdawczym na mocy niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zamiarach wykorzystania art. 3 ust. 4 i 5 decyzji nr 406/2009/WE.

8. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury przekazywania przez państwa członkowskie informacji dotyczących emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych zgodnie z art. 4 decyzji nr 529/2013/UE⁺. Przyjmując te akty wykonawcze, Komisja zapewnia zgodność harmonogramów Unii i UNFCCC w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 8

Przybliżone wykazy gazów cieplarnianych

1. Do dnia 31 lipca każdego roku (rok X) państwa członkowskie przedkładają Komisji, w miarę możliwości, przybliżone wykazy gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku X-1. Komisja na podstawie przybliżonych wykazów gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie lub – jeżeli dane państwo członkowskie nie przekazało do tego dnia swojego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych – w oparciu o własne oszacowania zestawia co roku przybliżony unijny wykaz gazów cieplarnianych. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej każdego roku do dnia 30 września.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury przekazywania przez państwa członkowskie przybliżonych wykazów gazów cieplarnianych na mocy ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 9

Procedury przeprowadzania oszacowań emisji w celu zestawienia unijnego wykazu

1. Komisja przeprowadza wstępną kontrolę danych przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 1 pod względem dokładności. Przesyła wyniki tych kontroli państwom członkowskim w ciągu sześciu tygodni od terminu przekazania. Do dnia 15 marca państwa członkowskie odpowiadają na wszelkie odpowiednie pytania postawione w wyniku wstępnej kontroli, wraz z przedłożeniem ostatecznego wykazu w odniesieniu do roku X-2.

2. W przypadku gdy do dnia 15 marca państwo członkowskie nie przedłoży danych wymaganych do zestawienia unijnego wykazu, Komisja może przygotować oszacowania w celu uzupełnienia danych przekazanych przez państwo członkowskie, w porozumieniu i w ścisłej współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim. W tym celu Komisja wykorzystuje wytyczne mające zastosowanie do przygotowania krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

ROZDZIAŁ 4

REJESTRY

Artykuł 10

Ustanowienie i funkcjonowanie rejestrów

1. Unia i państwa członkowskie tworzą i utrzymują rejestry w celu dokładnego rozliczania wydawania, posiadania,

przekazywania, nabywania, anulowania, umarzania, przeniesienia, zastąpienia lub zmiany daty wygaśnięcia – stosownie do przypadku – AAU, RMU, ERU, CER, tCER oraz ICER. Państwa członkowskie mogą również wykorzystywać te rejestry do celów dokładnego rozliczenia jednostek, o których mowa w art. 11a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.

2. Unia i państwa członkowskie mogą utrzymywać swoje rejestry w jednolitym systemie wspólnie z jednym państwem członkowskim lub większą ich liczbą.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udostępnia się głównemu zarządcy powołanemu na podstawie art. 20 dyrektywy 2003/87/WE.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu ustanowienia rejestru unijnego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 11

Umarzanie jednostek na podstawie protokołu z Kioto

1. Państwa członkowskie, po zakończeniu przeglądu swoich krajowych wykazów prowadzonych na podstawie protokołu z Kioto w odniesieniu do każdego roku pierwszego okresu rozliczeniowego wynikającego z protokołu z Kioto, w tym również po rozstrzygnięciu wszelkich kwestii związanych z wdrażaniem, umarzają znajdujące się w rejestrze jednostki AAU, RMU, ERU, CER, tCER oraz ICER równoważne swoim emisjom netto w ciągu tego roku.

2. W odniesieniu do ostatniego roku pierwszego okresu rozliczeniowego wynikającego z protokołu z Kioto państwa członkowskie umarzają znajdujące się w rejestrze jednostki przed końcem dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań określonego w decyzji 11/CMP.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto.

ROZDZIAŁ 5

SPRAWOZDAWCZOŚĆ W ZAKRESIE POLITYKI I ŚRODKÓW ORAZ W ZAKRESIE PROGNOZ ANTROPOGENICZNYCH EMISJI WEDŁUG ŹRÓDEŁ I USUWANIA PRZEZ POCHŁANIACZE GAZÓW CIEPLARNIANYCH

Artykuł 12

Krajowe i unijne systemy polityki i środków oraz prognoz

1. Do dnia 9 lipca 2015 r. państwa członkowskie i Komisja ustanawiają i prowadzą, odpowiednio, krajowe i unijne systemy służące sprawozdawczości w zakresie polityki i środków oraz zgłaszaniu prognoz dotyczących antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, a także dążą do ciągłego ulepszania tych systemów. Systemy te obejmują odpowiednie rozwiązania instytucjonalne, prawne i proceduralne ustanowione w państwie członkowskim oraz w Unii na potrzeby oceny polityki i sporządzania prognoz dotyczących antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych.

2. Państwa członkowskie i Komisja zmagają się do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności zgłaszanych informacji dotyczących polityk i środków oraz prognoz w zakresie antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, o których to informacjach mowa w art. 13 i 14, w tym również, w stosownych przypadkach, wykorzystywania i stosowania danych, metod i modeli oraz wdrożenia działań w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości oraz analizy wrażliwości.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące struktury, formatu i procedur przekazywania informacji dotyczących krajowych i unijnych systemów polityk i środków oraz prognoz zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, art. 13 i art. 14 ust. 1 oraz zgodnie z odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto lub porozumieniami wynikającymi z nich lub następującymi po nich. Komisja zapewnia spójność z uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym wymogami dotyczącymi sprawozdawczości, a także zgodność unijnych i międzynarodowych harmonogramów w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 13

Sprawozdawczość w zakresie polityk i środków

1. Do dnia 15 marca 2015 r., a następnie co dwa lata, państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) opis swojego krajowego systemu sprawozdawczości w zakresie polityk i środków lub grup środków, służącego zgłaszaniu prognoz dotyczących antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych zgodnie z art. 12 ust. 1, w przypadku gdy taki opis nie został jeszcze przekazany, lub informacje o wszelkich zmianach dokonanych w tym systemie, w przypadku gdy przekazano już taki opis;
- b) uaktualnienia mające znaczenie dla ich strategii rozwoju niskoemisyjnego, o których mowa w art. 4, oraz dotyczące postępów we wdrażaniu tych strategii;
- c) informacje dotyczące krajowych polityk i środków lub grup środków, oraz wdrożenia polityk i środków lub grup środków unijnych, które ograniczają lub redukują emisje gazów cieplarnianych według źródeł lub zwiększają usuwanie ich przez pochłaniacze, przedstawione w układzie sektorowym i w podziale na gazy lub grupy gazów (HFC i PFC), wymienione w załączniku I. Informacje te muszą zawierać odniesienia do mających zastosowanie odpowiednich polityk krajowych lub polityk Unii i obejmują:

- (i) cel polityki lub środka oraz krótki opis polityki lub środka;

- (ii) rodzaj instrumentu politycznego;
- (iii) stan wdrażania polityki lub środka lub grupy środków;
- (iv) w przypadku gdy są stosowane, wskaźniki służące do monitorowania i oceny postępu w czasie;
- (v) w przypadku gdy są dostępne, ilościowe oszacowania skutków dla emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, w podziale na:

— wyniki ocen *ex ante* skutków poszczególnych polityk i środków lub grup polityk i środków z zakresu łagodzenia zmiany klimatu. Oszacowania przekazuje się w odniesieniu do czterech kolejnych przyszłych lat kończących się na 0 lub 5, następujących bezpośrednio po roku sprawozdawczym, z rozróżnieniem na emisje gazów cieplarnianych objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE i tych, które objęte są zakresem decyzji nr 406/2009/WE,

— wyniki ocen *ex post* skutków poszczególnych polityk i środków lub grup polityk i środków z zakresu łagodzenia zmiany klimatu, z rozróżnieniem na emisje gazów cieplarnianych objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE i tych, które objęte są zakresem decyzji nr 406/2009/WE;

- (vi) w przypadku gdy są dostępne, oszacowania prognozowanych kosztów oraz korzyści polityk i środków, a także, w stosownych przypadkach, oszacowania poniesionych kosztów oraz korzyści polityk i środków;
 - (vii) w przypadku gdy są dostępne, wszystkie odniesienia do oceny i do sprawozdań technicznych, o których mowa w ust. 3, stanowiących jej podstawę;
- d) informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji nr 406/2009/WE;
 - e) informacje o zakresie, w jakim działanie państwa członkowskiego stanowi znaczący element wysiłków podjętych na szczeblu krajowym, jak również o zakresie, w jakim przewidywane wykorzystanie wspólnego wdrażania i CDM oraz międzynarodowego handlu uprawnieniami do emisji stanowi uzupełnienie działań krajowych, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami protokołu z Kioto i decyzji przyjętych na jego mocy.

2. Państwo członkowskie informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach w zakresie informacji zgłaszanych na mocy niniejszego artykułu podczas pierwszego roku okresu sprawozdawczego, do dnia 15 marca roku następującego po poprzednim sprawozdaniu.

3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, wszelkie stosowne oceny kosztów i skutków krajowych polityk i środków, w przypadku gdy są dostępne, oraz wszelkie stosowne informacje dotyczące wdrożenia polityk i środków unijnych, które ograniczają lub redukują emisje według źródeł gazów cieplarnianych lub zwiększają usuwanie ich przez pochłaniacze, wraz z wszelkimi istniejącymi sprawozdaniami technicznymi, które stanowią podstawę tych ocen. Oceny te powinny obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje oraz założenia stanowiące ich podstawę.

Artykuł 14

Sprawozdawczość w zakresie prognoz

1. Do dnia 15 marca 2015 r., a następnie co dwa lata, państwa członkowskie zgłaszają Komisji krajowe prognozy dotyczące antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych, przedstawione w podziale na gazy lub grupy gazów (HFC i PFC) wymienione w załączniku I, oraz w podziale na sektory. Prognozy te obejmują oszacowania ilościowe w odniesieniu do czterech kolejnych przyszłych lat kończących się na 0 lub 5, następujących bezpośrednio po roku sprawozdawczym. Krajowe prognozy uwzględniają wszelkie polityki i środki przyjęte na poziomie Unii oraz obejmują:

- a) prognozy bez środków, w przypadku gdy są dostępne, prognozy ze środkami oraz, w przypadku gdy są dostępne, prognozy z dodatkowymi środkami;
- b) prognozy całkowitych emisji gazów cieplarnianych i odrębne oszacowania prognozowanych emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do źródeł emisji objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE i decyzji nr 406/2009/WE;
- c) wpływ polityk i środków określonych zgodnie z art. 13. W przypadku gdy takie polityki i środki nie są uwzględnione, wyraźnie stwierdza się i wyjaśnia ten fakt;
- d) wyniki analiz wrażliwości przeprowadzonych dla tych prognoz;
- e) wszystkie właściwe odniesienia do oceny i do sprawozdań technicznych stanowiących podstawę prognoz, o których mowa w ust. 4.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich istotnych zmianach w zakresie informacji zgłaszanych na mocy niniejszego artykułu podczas pierwszego roku okresu sprawozdawczego, do dnia 15 marca roku następującego po poprzednim sprawozdaniu.

3. Państwa członkowskie zgłaszają najbardziej aktualne dostępne prognozy. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przekaże kompletnych oszacowań prognoz do dnia 15 marca co dwa lata, a Komisja ustali, że luki w oszacowaniach stwierdzone w ramach jej procedur zapewniania jakości i kontroli jakości nie mogą być przez to państwo członkowskie uzupełnione, Komisja może, w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim, przygotować oszacowania wymagane do zestawienia prognoz unijnych.

4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, swoje krajowe prognozy dotyczące emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych wraz ze stosownymi sprawozdaniami technicznymi, które stanowią podstawę tych prognoz. Prognozy te powinny obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje oraz założenia stanowiące ich podstawę.

ROZDZIAŁ 6

SPRAWOZDAWCZOŚĆ W ZAKRESIE INNYCH INFORMACJI MAJĄCYCH ZNACZENIE DLA ZMIANY KLIMATU

Artykuł 15

Sprawozdawczość w zakresie krajowych działań przystosowawczych

Do dnia 15 marca 2015 r., a następnie co cztery lata, państwa członkowskie zgłaszają Komisji, dostosowując je do harmonogramu sprawozdawczości dla UNFCCC, informacje na temat swojego krajowego planowania i krajowych strategii przystosowawczych, przedstawiając wdrożone lub planowane działania zmierzające do ułatwienia przystosowania się do zmiany klimatu. Informacje te obejmują główne cele i uwzględnioną kategorię oddziaływania, taką jak: powódź, podnoszenie się poziomu morza, ekstremalne temperatury, susze i inne ekstremalne zdarzenia meteorologiczne.

Artykuł 16

Sprawozdawczość w zakresie wsparcia finansowego i technologicznego na rzecz krajów rozwijających się

1. Państwa członkowskie współpracują z Komisją, aby umożliwić Unii i jej państwom członkowskim terminową i spójną sprawozdawczość w zakresie wsparcia zapewnianego krajom rozwijającym się zgodnie z odpowiednimi postanowieniami UNFCCC, w tym również wykorzystując którykolwiek wspólny format uzgodniony w ramach UNFCCC, a także w celu zapewnienia corocznego składania sprawozdań do dnia 30 września.

2. W stosownych przypadkach lub gdy ma to zastosowanie na mocy UNFCCC, państwa członkowskie starają się przekazywać informacje dotyczące przepływów finansowych w oparciu o tzw. „wskaźniki z Rio” dotyczące wsparcia związanego z łagodzeniem zmiany klimatu oraz wsparcia związanego z przystosowaniem się do zmiany klimatu wprowadzone przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD, a także informacje metodologiczne na temat zastosowania metodologii dotyczącej wskaźników z Rio w zakresie zmiany klimatu.

3. W przypadku gdy zgłaszane są informacje dotyczące mobilizowanych prywatnych przepływów finansowych, obejmują one informacje dotyczące definicji i metodologii stosowanych do określania wszelkich danych liczbowych.

4. Zgodnie z decyzjami przyjętymi przez organy UNFCCC lub protokołu z Kioto lub porozumieniami wynikającymi z nich lub następującymi po nich, informacje dotyczące udzielanego wsparcia obejmują informacje dotyczące wsparcia na rzecz łagodzenia, przystosowywania, budowania zdolności instytucjonalnych i transferu technologii oraz, jeśli to możliwe, informacji na temat tego, czy środki finansowe są nowe i dodatkowe.

Artykuł 17

Sprawozdawczość w zakresie wykorzystania dochodów ze sprzedaży na aukcji oraz jednostek pochodzących z projektów

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 31 lipca każdego roku („rok X”), w odniesieniu do roku X-1:

- a) szczegółowe uzasadnienie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 decyzji nr 406/2009/WE;
- b) informacje dotyczące wykorzystania dochodów uzyskanych w ciągu roku X-1 przez państwo członkowskie w wyniku sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, w tym również informacje dotyczące tych dochodów, które zostały wykorzystane na jeden lub większą liczbę celów określonych w art. 10 ust. 3 tej dyrektywy, lub równowartości finansowej tych dochodów, oraz działań podjętych zgodnie z tym artykułem;
- c) informacje dotyczące wykorzystania, zgodnie z decyzją państwa członkowskiego, wszystkich dochodów uzyskanych przez państwo członkowskie w wyniku sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych pochodzących z lotnictwa, zgodnie z art. 3d ust. 1 lub 2 dyrektywy 2003/87/WE; informacje te należy dostarczyć zgodnie z art. 3d ust. 4 tej dyrektywy;
- d) informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) decyzji nr 406/2009/WE, oraz informacje dotyczące sposobu, w jaki ich polityka zakupu przyczynia się do osiągnięcia międzynarodowego porozumienia w sprawie zmiany klimatu;
- e) informacje dotyczące stosowania art. 11b ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do projektów w dziedzinie produkcji energii elektrycznej w hydroenergetyce, przy zdolnościach wytwórczych przekraczających 20 MW.

2. Dochody ze sprzedaży na aukcji, których nie wydatkowano w momencie, gdy państwo członkowskie przedkłada sprawozdanie Komisji zgodnie z niniejszym artykułem, są określane ilościowo i zgłaszane w sprawozdaniach za kolejne lata.

3. Państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości sprawozdania przedłożone Komisji zgodnie z niniejszym artykułem. Komisja podaje zbiorcze unijne informacje do publicznej wiadomości w łatwo dostępnym formie.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu określenia struktury, formatu i procedury zgłaszania informacji przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 18

Sprawozdania dwuletnie i komunikaty krajowe

1. Unia i państwa członkowskie przedkładają Sekretariatowi UNFCCC sprawozdania dwuletnie zgodnie z decyzją 2/CP.17 Konferencji Stron UNFCCC (decyzja 2/CP.17), lub z kolejnymi stosownymi decyzjami przyjętymi przez organy UNFCCC, a także komunikaty krajowe zgodnie z art. 12 UNFCCC.

2. Państwa członkowskie dostarczają Komisji kopie komunikatów krajowych i sprawozdań dwuletnich przedłożonych Sekretariatowi UNFCCC.

ROZDZIAŁ 7

UNIJNY PRZEGLĄD EKSPERCKI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH

Artykuł 19

Przeгляд wykazów

1. Komisja przeprowadza kompleksowy przegląd danych z wykazów krajowych przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 4 niniejszego rozporządzenia w celu określenia rocznego limitu emisji przewidzianego w art. 3 ust. 2 akapit czwarty decyzji nr 406/2009/WE, do celów stosowania art. 20 i 27 niniejszego rozporządzenia i z myślą o monitorowaniu osiągnięcia przez państwa członkowskie celów w zakresie redukcji lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 3 i 7 decyzji nr 406/2009/WE w latach, w których przeprowadzany jest kompleksowy przegląd.

2. Począwszy od danych zgłoszonych w odniesieniu do 2013 r., Komisja przeprowadza roczny przegląd krajowych danych inwentaryzacyjnych przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, które mają znaczenie dla monitorowania redukcji lub ograniczenia przez państwa członkowskie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 3 i 7 decyzji nr 406/2009/WE, a także wszelkich innych celów w zakresie redukcji lub ograniczenia emisji gazów, określonych w ustawodawstwie Unii. Państwa członkowskie w pełni uczestniczą w tym procesie.

3. Kompleksowy przegląd, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- a) kontrole w celu zweryfikowania przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przedłożonych informacji;
- b) kontrole w celu zidentyfikowania przypadków, w których dane inwentaryzacyjne są przygotowane w sposób niespójny z wytycznymi UNFCCC lub zasadami unijnymi; oraz

c) w stosownych przypadkach, obliczenie niezbędnych korekt technicznych, w porozumieniu z państwami członkowskimi.

4. Roczne przeglądy obejmują kontrole określone w ust. 3 lit. a). W przypadku gdy wystąpi o to państwo członkowskie w porozumieniu z Komisją lub w przypadku gdy w wyniku tych kontroli zidentyfikowane zostaną znaczące problemy, takie jak:

a) brak realizacji zaleceń z wcześniejszych przeglądów unijnych lub przeglądów UNFCCC lub zagadnienia niewyjaśnione przez państwo członkowskie; lub

b) zbyt wysokie lub zbyt niskie oszacowania dotyczące jednej z kluczowych kategorii w wykazie państwa członkowskiego;

roczny przegląd dla danego państwa członkowskiego obejmuje również kontrole określone w ust. 3 lit. b), aby umożliwić przeprowadzenie obliczeń określonych w ust. 3 lit. c).

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia terminów i czynności w zakresie przeprowadzania kompleksowych i rocznych przeglądów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym również zadań określonych w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu oraz zapewniając należyte konsultowanie się z państwami członkowskimi w sprawie wniosków z przeglądów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

6. Komisja w drodze aktu wykonawczego określa całkowitą sumę emisji dla danego roku, wynikającą ze skorygowanych danych z wykazu każdego państwa członkowskiego po zakończeniu stosownego przeglądu.

7. Dane w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego zapisane w rejestrach ustanowionych zgodnie z art. 11 decyzji nr 406/2009/WE i art. 19 dyrektywy 2003/87/WE na dzień przypadający na cztery miesiące od daty publikacji aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu mają znaczenie dla stosowania art. 7 ust. 1 decyzji nr 406/2009/WE. Dotyczy to również zmian tych danych wynikających z wykorzystania przez dane państwo członkowskie elastyczności zgodnie z art. 3 i 5 decyzji nr 406/2009/WE.

Artykuł 20

Uwzględnianie skutków ponownych obliczeń

1. Po ukończeniu zgodnie z art. 19 kompleksowego przeglądu danych wykazu odnoszących się do 2020 r., Komisja oblicza według wzoru określonego w załączniku II sumę skutków ponownie obliczonych emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego.

2. Nie naruszając przepisów art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja wykorzystuje między innymi sumę, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przy proponowaniu celów w zakresie redukcji lub ograniczenia emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres po 2020 r. zgodnie z art. 14 decyzji nr 406/2009/WE.

3. Komisja niezwłocznie publikuje wyniki obliczeń dokonanych zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ 8

SPRAWOZDAWCZOŚĆ W ZAKRESIE POSTĘPÓW W WYPEŁNIANIU ZOBOWIĄZAŃ UNII I ZOBOWIĄZAŃ MIĘDZYPAŃSTWOWYCH

Artykuł 21

Sprawozdawczość w zakresie prognoz

1. Na podstawie informacji zgłoszonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w porozumieniu z państwami członkowskimi, Komisja dokonuje co roku oceny postępów poczynionych przez Unię i jej państwa członkowskie w zakresie wypełniania poniższych zobowiązań, z myślą o ustaleniu, czy poczynione postępy są wystarczające:

a) zobowiązań na mocy art. 4 UNFCCC i art. 3 protokołu z Kioto, jak określono dokładniej w decyzjach przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron UNFCCC służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto. Ocena ta opiera się na informacjach zgłoszonych zgodnie z art. 7, 8, 10 oraz 13–17;

b) obowiązków określonych w art. 3 decyzji nr 406/2009/WE. Ocena ta opiera się na informacjach zgłoszonych zgodnie z art. 7, 8, 13 i 14.

2. Komisja co dwa lata ocenia ogólny wpływ lotnictwa na klimat na świecie, w tym również poprzez emisje inne niż emisje CO₂ lub skutki niezwiązane z emisjami CO₂, w oparciu o dane dotyczące emisji przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7, oraz poprawia tę ocenę poprzez odniesienie się do postępów naukowych i informacji o ruchu lotniczym, w zależności od przypadku.

3. Do dnia 31 października każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym podsumowane są wnioski z ocen przewidzianych w ust. 1 i 2.

Artykuł 22

Sprawozdanie w sprawie dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań wynikających z protokołu z Kioto

Unia i każde państwo członkowskie przedkładają Sekretariatowi UNFCCC sprawozdanie dotyczące dodatkowego okresu na wypełnienie zobowiązań, o których mowa w ust. 3 decyzji 13/CMP.1, po upływie tego okresu.

ROZDZIAŁ 9

WSPÓŁPRACA I WSPARCIE

Artykuł 23

Współpraca między państwami członkowskimi a Unią

Państwa członkowskie i Unia utrzymują pełną współpracę i koordynację między sobą w odniesieniu do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w zakresie:

- a) sporządzania unijnego wykazu gazów cieplarnianych i przygotowania unijnego sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych zgodnie z art. 7 ust. 5;
- b) przygotowania unijnego komunikatu krajowego zgodnie z art. 12 UNFCCC oraz unijnego sprawozdania dwuletniego zgodnie z decyzją 2/CP.17 lub kolejnych stosownych decyzji przyjętych przez organy UNFCCC;
- c) procedur przeglądu i zgodności na podstawie UNFCCC i protokołu z Kioto zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie decyzjami przyjętymi na mocy UNFCCC lub protokołu z Kioto, a także procedur Unii w zakresie przeglądu wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich, o którym mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia;
- d) wszelkich dostosowań zgodnie z art. 5 ust. 2 protokołu z Kioto lub w następstwie unijnego procesu przeglądu, o którym mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia, lub innych zmian w wykazach i sprawozdaniach dotyczących wykazów już przedłożonych lub które mają zostać przedłożone Sekretariatowi UNFCCC;
- e) sporządzania unijnego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych zgodnie z art. 8;
- f) sprawozdawczości w odniesieniu do umarzania jednostek AAU, RMU, ERU, CER, tCER oraz lCER po dodatkowym okresie, o którym mowa w pkt 14 decyzji 13/CMP.1, na wypełnienie zobowiązań zgodnie z art. 3 ust. 1 protokołu z Kioto.

Artykuł 24

Rola Europejskiej Agencji Środowiska

Europejska Agencja Środowiska pomaga Komisji w jej pracach na rzecz spełnienia wymogów art. 6–9, 12–19, 21 i 22 zgodnie ze swoim rocznym programem pracy. Obejmuje to pomoc przy:

- a) sporządzaniu unijnego wykazu gazów cieplarnianych oraz przygotowywaniu unijnego sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych;
- b) przeprowadzaniu procedur w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości na potrzeby przygotowywania unijnego wykazu gazów cieplarnianych;
- c) przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do danych niezgłoszonych w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
- d) przeprowadzaniu przeglądów;
- e) sporządzaniu unijnego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych;
- f) zestawianiu informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do polityk i środków oraz prognoz;
- g) przeprowadzaniu procedur w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości w odniesieniu do informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do polityk i środków oraz prognoz;
- h) przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do prognoz danych niezgłoszonych przez państwa członkowskie;
- i) opracowywaniu danych na potrzeby rocznego sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady przygotowywanego przez Komisję;
- j) rozpowszechnianiu informacji zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym również utrzymywaniu i aktualizowaniu bazy danych dotyczących polityk i środków łagodzenia zmiany klimatu w państwach członkowskich oraz europejskiej platformy dostosowania do zmian klimatu w odniesieniu do skutków zmiany klimatu, wrażliwości na nie i przystosowywania się do zmiany klimatu.

ROZDZIAŁ 10

DELEGOWANIE

Artykuł 25

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o którym mowa w art. 6, 7 i 10, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 8 lipca 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć

miesiący przed zakończeniem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed zakończeniem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 6, 7 i 10, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6, 7 i 10 wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski lub Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ 11

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zmian Klimatu. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 21 maja 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

Artykuł 27

Przegląd

1. Komisja dokonuje regularnego przeglądu zgodności przepisów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości na mocy niniejszego rozporządzenia z przyszłymi decyzjami odnoszącymi się do UNFCCC i protokołu z Kioto lub innych przepisów Unii. Komisja regularnie ocenia również, czy zmiany w ramach UNFCCC prowadzą do sytuacji, w której obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia nie są już konieczne, są nieproporcjonalne do odpowiadających im korzyści, wymagają dostosowań lub nie są spójne z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości na mocy UNFCCC lub powielają te wymogi, oraz przedkłada, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Do grudnia 2016 r. Komisja przeanalizuje, czy wpływ stosowania wytycznych IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych lub znacząca zmiana w stosunku do stosowanych metodologii UNFCCC podczas określania wykazów gazów cieplarnianych prowadzi do wynoszącej więcej niż 1 % różnicy w całkowitych emisjach gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego mającej znaczenie dla stosowania art. 3 decyzji nr 406/2009/WE i może zmienić roczne limity emisji państw członkowskich, jak przewidziano w art. 3 ust. 2 akapit czwarty decyzji nr 406/2009/WE.

Artykuł 28

Uchylenie

Decyzja nr 280/2004/WE niniejszym traci moc. Odniesienia do uchylonej decyzji uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK I

GAZY CIEPLARNIANE

Dwutlenek węgla (CO_2)

Metan (CH_4)

Podtlenek azotu (N_2O)

Heksafluorek siarki (SF_6)

Trifluorek azotu (NF_3)

Fluorowęglowodory (HFC):

— HFC-23 CHF_3

— HFC-32 CH_2F_2

— HFC-41 CH_3F

— HFC-125 CHF_2CF_3

— HFC-134 CHF_2CHF_2

— HFC-134a CH_2FCF_3

— HFC-143 CH_2FCHF_2

— HFC-143a CH_3CF_3

— HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$

— HFC-152a CH_3CHF_2

— HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHF}_2\text{CF}_3$

— HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$

— HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$

— HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$ lub ($\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10}$)

Perfluorowęglowodory (PFC):

— PFC-14, perfluorometan, CF_4

— PFC-116, perfluoroetan, C_2F_6

— PFC-218, perfluoropropan, C_3F_8

— PFC-318, perfluorocyklobutan, *c*- C_4F_8

— Perfluorocyklopropan *c*- C_3F_6

— PFC-3-1-10, perfluorobutan, C_4F_{10}

— PFC-4-1-12, perfluoropentan, C_5F_{12}

— PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C_6F_{14}

— PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

ZAŁĄCZNIK II

Suma skutków ponownie obliczonych emisji gazów cieplarnianych, o której mowa w art. 20 ust. 1, w podziale na państwa członkowskie

Sumę skutków ponownie obliczonych emisji gazów cieplarnianych w podziale na państwa członkowskie oblicza się według następującego wzoru:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

gdzie:

- t_i , to roczny limit emisji państwa członkowskiego dla roku i określony zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit czwarty i art. 10 decyzji nr 406/2009/WE, określony w 2012 r. albo, w stosownych przypadkach, określony w 2016 r. na podstawie przeglądu przeprowadzonego zgodnie z art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji nr 406/2009/WE,
- $t_{i,2022}$ to roczny limit emisji państwa członkowskiego dla roku i zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit czwarty oraz art. 10 decyzji nr 406/2009/WE, obliczony podobnie jak w przypadku zastosowania jako danych wejściowych danych z wykazów poddanych przeglądowi oraz przedstawionych w 2022 r.,
- $e_{i,j}$ to emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego dla roku i określone zgodnie z aktami przyjętymi przez Komisję zgodnie z art. 19 ust. 6 w następstwie przeglądu wykazu przez ekspertów w roku j .

WYKAZ ROCZNYCH WSKAŹNIKÓW

Tabela 1: Wykaz priorytetowych wskaźników ⁽¹⁾

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MAKRO	Intensywność całkowitej emisji CO ₂ w odniesieniu do PKB, t/mln EUR	Całkowite emisje CO ₂ , kt	Całkowite emisje CO ₂ (z wyłączeniem LULUCF) zgłoszone we WFS.
			PKB, mld EUR (WE95)	Produkt krajowy brutto przy stałych cenach z 1995 r. (źródło: krajowe dane rachunkowe).
2	MAKRO B0	Intensywność emisji CO ₂ związanej z energią w odniesieniu do PKB, t/mln EUR	Emisje CO ₂ z wykorzystywania energii, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych (kategoria źródła wg IPCC: 1A, podejście sektorowe).
			PKB, mld EUR (WE95)	Produkt krajowy brutto przy stałych cenach z 1995 r. (źródło: krajowe dane rachunkowe).
3	TRANSPORT C0	Emisje CO ₂ samochodów osobowych, kt		Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych dla całej działalności transportowej z użyciem samochodów osobowych (pojazdy samochodowe przeznaczone głównie do przewozu osób i posiadające pojemność 12 osób lub mniej; znamionowy ciężar własny pojazdu 3 900 kg lub mniej – kategoria źródła wg IPCC: 1A3bi).
		Liczba kilometrów przebytych przez samochody osobowe, tys. km		Liczba kilometrów przebytych przez samochody osobowe (źródło: statystyki transportowe). Uwaga: Jeśli to możliwe, dane dotyczące działalności powinny być spójne z danymi dotyczącymi emisji.
4	PRZEMYSŁ A1	Intensywność emisji CO ₂ związanej z energią w przemyśle, t/mln EUR	Emisje CO ₂ z przemysłu, kt	Emisje ze spalania paliw kopalnych w gałęziach przemysłu wytwórczego, budownictwa oraz przemysłu górniczego i wydobywczego (z wyjątkiem kopalni węgla oraz wydobywania ropy i gazu), w tym również ze spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2). Energia zużyta przez przemysł do celów transportu nie powinna być ujęta w tym miejscu, lecz we wskaźnikach transportu. Emisje z maszyn terenowych oraz innych ruchomych maszyn i urządzeń w przemyśle powinny być ujęte w tym sektorze.
			Wartość dodana brutto wytworzona przez przemysł, mld EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. w gałęziach przemysłu wytwórczego (NACE 15-22, 24-37), budownictwie (NACE 45) oraz przemyśle górniczym i wydobywczym (z wyjątkiem kopalni węgla oraz wydobywania ropy i gazu) (NACE 13-14) (źródło: krajowe dane rachunkowe).

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje ^(?) ⁽³⁾
5	GOSPODARSTWA DOMOWE A.1	Swoiste emisje CO ₂ w gospodarstwach domowych, t/gospodarstwo	Emisje CO ₂ z gospodarstw domowych w wyniku zużycia paliw kopalnych, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w gospodarstwach domowych (kategoria źródła wg IPCC: 1A4b).
			Ilościowy stan mieszkań zajmowanych na stałe, 1 000	Ilościowy stan mieszkań zajmowanych na stałe.
6	USŁUGI A0	Intensywność emisji CO ₂ w sektorze komercyjnym i instytucjonalnym, t/mln EUR	Emisje CO ₂ z zużycia paliw kopalnych w sektorze komercyjnym i instytucjonalnym, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w budynkach komercyjnych i instytucjonalnych w sektorze publicznym i prywatnym (kategoria źródła wg IPCC: 1A4a). Energia zużywana przez usługi do celów transportu nie powinna być ujęta w tym miejscu, lecz we wskaźnikach transportu.
			Wartość dodana usług brutto, mld EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (źródło: krajowe dane rachunkowe).
7	TRANSFORMACJA B0	Swoiste emisje CO ₂ w elektrowniach zawodowych i przemysłowych, t/TJ	Emisje CO ₂ zawodowych i przemysłowych elektrowni ciepłych, kt	Emisje CO ₂ z całego spalania paliw kopalnych w celu produkcji energii elektrycznej i ciepła brutto przez elektrownie ciepłe i elektrociepłownie zawodowe i przemysłowe. Emisje pochodzące tylko z ciepłowni nie są ujęte.
			Wszystkie produkty – produkcja przez zawodowe i przemysłowe elektrownie ciepłe, PJ	Wytworzona energia elektryczna brutto oraz wszelkie ciepło sprzedane stronom trzecim (elektrociepłownie – EC) przez zawodowe i przemysłowe elektrownie ciepłe i elektrociepłownie. Produkcja tylko ciepłowni nie jest ujęta. Zawodowe elektrownie ciepłe, w ramach swojej podstawowej działalności, wytwarzają energię elektryczną (i ciepło) z przeznaczeniem na sprzedaż stronom trzecim. Mogą one być własnością prywatną lub publiczną. Przemysłowe elektrownie ciepłe wytwarzają energię elektryczną (i ciepło) w całości lub częściowo do własnego użytku w ramach działalności, która jest działalnością pomocniczą w stosunku do głównej działalności. Produkcja energii elektrycznej brutto jest mierzona na wyjściu głównych transformatorów, tzn. ujęte jest zużycie energii elektrycznej w pomocniczych urządzeniach zakładu oraz w transformatorach (źródło: bilans energii).

⁽¹⁾ Państwa członkowskie zgłaszają licznik i mianownik, jeżeli nie są objęte wspólnym formatem sprawozdawczym (WFS).

⁽²⁾ Państwa członkowskie powinny stosować się do tych wskazówek. Jeżeli nie mogą ściśle stosować się do tych wskazówek lub gdy licznik i mianownik nie są całkowicie spójne, państwa członkowskie powinny wyraźnie to wskazać.

⁽³⁾ Odniesienia do kategorii źródeł IPCC odnoszą się do zrewidowanych wytycznych IPCC z 1996 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

Tabela 2: Wykaz dodatkowych priorytetowych wskaźników ⁽¹⁾

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje ⁽²⁾
1	TRANSPORT D0	Emisje CO ₂ z drogowego transportu towarowego, kt		Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych dla całej działalności transportowej z użyciem samochodów ciężarowych o małej nośności (pojazdy o ciężarze własnym 3 900 kg lub mniejszym, które są przeznaczone głównie do transportu lekkiego ładunku lub które są wyposażone w specjalne funkcje, takie jak napęd na cztery koła do eksploatacji terenowej – kategoria źródła IPCC: 1A3bii) oraz samochodów ciężarowych o dużej ładowności (każdy pojazd o znamionowym ciężarze własnym ponad 3 900 kg przeznaczony głównie do transportu ciężkiego ładunku – kategoria źródła wg IPCC: 1A3biii, z wyłączeniem autobusów).
		Drogowy transport towarowy, Mtkm		Liczba tonokilometrów przewiezionych drogą samochodami ciężarowymi o małej i o dużej ładowności; jeden tonokilometr oznacza przewiezienie jednej tony po drodze o długości jednego kilometra (źródło: statystyka transportu). Uwaga: Jeśli to możliwe, dane dotyczące działalności powinny być spójne z danymi dotyczącymi emisji.
2	PRZEMYSŁ A1.1	Intensywność całkowitej emisji CO ₂ – hutnictwo żelaza i stali, t/mln EUR	Całkowite emisje CO ₂ z hutnictwa żelaza i stali, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w produkcji żelaza i stali, w tym również spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2a), z procesu produkcji żelaza i stali (kategoria źródła IPCC: 2C1) oraz z procesu produkcji żelazostopów (kategoria źródła IPCC: 2C2).
			Wartość dodana brutto – hutnictwo żelaza i stali, mld EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. w podstawowej produkcji żelaza i stali oraz żelazostopów (NACE 27.1), produkcji rur (NACE 27.2), innym pierwszym przetwórstwie żelaza i stali (NACE 27.3), odlewaniu żelaza (NACE 27.51) oraz odlewaniu stali (NACE 27.52) (źródło: krajowe dane rachunkowe).
3	PRZEMYSŁ A1.2	Intensywność emisji CO ₂ związanej z energią w przemyśle chemicznym, t/mln EUR	Emisje CO ₂ związane z energią w odniesieniu do gałęzi przemysłu chemicznego, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w produkcji substancji chemicznych i produktów chemicznych, w tym również spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2c).
			Wartość dodana brutto – przemysł chemiczny, mln EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. w produkcji (NACE 24) (źródło: krajowe dane rachunkowe).
4	PRZEMYSŁ A1.3	Intensywność emisji CO ₂ związanej z energią – przemysł produkcji wyrobów szklanych, garncarskich oraz materiałów budowlanych, t/mln EUR	Emisje CO ₂ związane z energią w odniesieniu do produkcji wyrobów szklanych, garncarskich oraz materiałów budowlanych, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w produkcji niemetalicznych produktów mineralnych (NACE 26), w tym również spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.
			Wartość dodana brutto – przemysł produkcji wyrobów szklanych, garncarskich oraz materiałów budowlanych, mld EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. w produkcji niemetalicznych produktów mineralnych (NACE 26) (źródło: krajowe dane rachunkowe).

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje ⁽²⁾
5	PRZEMYSŁ C0.1	Swoiste emisje CO ₂ z hutnictwa żelaza i stali, t/t	Całkowite emisje CO ₂ z hutnictwa żelaza i stali, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w produkcji żelaza i stali, w tym również spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2a), z procesu produkcji żelaza i stali (kategoria źródła IPCC: 2C1) oraz z procesu produkcji żelazostopów (kategoria źródła IPCC: 2C2).
			Produkcja stali konwertorowej, kt	Produkcja stali konwertorowej (NACE 27) (źródło: statystyki produkcyjne).
6	PRZEMYSŁ C0.2	Swoiste emisje CO ₂ związane z energią w odniesieniu do przemysłu cementowego, t/t	Emisje CO ₂ związane z energią z produkcji wyrobów szklanych, garncarskich oraz materiałów budowlanych, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w produkcji niemetalicznych produktów mineralnych (NACE 26), w tym również spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.
			Produkcja cementu, kt	Produkcja cementu (NACE 26) (źródło: statystyki produkcyjne).

⁽¹⁾ Państwa członkowskie zgłaszają licznik i mianownik, jeżeli nie są objęte wspólnym formatem sprawozdawczym (WFS).

⁽²⁾ Państwa członkowskie powinny stosować się do tych wskazówek. Jeżeli nie mogą ściśle stosować się do tych wskazówek lub gdy licznik i mianownik nie są całkowicie spójne, państwa członkowskie powinny wyraźnie to wskazać.

Tabela 3: Wykaz uzupełniających wskaźników

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje
1	TRANSPORT B0	Swoiste związane z olejem napędowym emisje CO ₂ z samochodów osobowych, g/100 km	Emisje CO ₂ przez samochody osobowe napędzane silnikiem wysokoprężnym, kt	Emisje CO ₂ ze spalania oleju napędowego dla całej działalności transportowej z użyciem samochodów osobowych (pojazdy samochodowe przeznaczone głównie do przewozu osób i posiadające pojemność 12 osób lub mniej; nominalny ciężar własny pojazdu 3 900 kg lub mniej – kategoria źródła wg IPCC: 1A3bi).
			Liczba kilometrów przebytych przez samochody osobowe napędzane silnikiem wysokoprężnym, mln km	Liczba pojazdokilometrów przypadająca na wszystkie samochody osobowe napędzane silnikiem wysokoprężnym uprawnione do korzystania z dróg otwartych do ruchu publicznego (źródło: statystyki transportowe).
2	TRANSPORT B0	Swoiste związane z benzyną emisje CO ₂ z samochodów osobowych, g/100 km	Emisje CO ₂ przez samochody osobowe napędzane silnikiem benzynowym, kt	Emisje CO ₂ ze spalania benzyny dla całej działalności transportowej z użyciem samochodów osobowych (pojazdy samochodowe przeznaczone głównie do przewozu osób i posiadające pojemność 12 osób lub mniej; nominalny ciężar własny pojazdu 3 900 kg lub mniej – kategoria źródła wg IPCC: 1A3bi).
			Liczba kilometrów przebytych przez samochody osobowe napędzane silnikiem benzynowym, mln km	Liczba pojazdokilometrów przypadająca na wszystkie samochody osobowe napędzane silnikiem benzynowym uprawnione do korzystania z dróg otwartych do ruchu publicznego (źródło: statystyki transportowe).

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje
3	TRANSPORT C0	Swoiste emisje CO ₂ z samochodów osobowych, t/pkm	Emisje CO ₂ przez samochody osobowe, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych dla całej działalności transportowej z użyciem samochodów osobowych (pojazdy samochodowe przeznaczone głównie do przewozu osób i posiadające pojemność 12 osób lub mniej; nominalny ciężar własny pojazdu 3 900 kg lub mniej – kategoria źródła wg IPCC: 1A3bi).
			Przewóz pasażerów samochodami, Mpkm	Liczba pasażerokilometrów przypadająca na samochody osobowe; jeden pasażerokilometr oznacza przewiezienie jednego pasażera po drodze o długości jednego kilometra (źródło: statystyki transportowe). Uwaga: Jeśli to możliwe, dane dotyczące działalności powinny być spójne z danymi dotyczącymi emisji.
4	TRANSPORT E1	Swoiste emisje z transportu lotniczego, t/pasażera	Emisje CO ₂ z krajowego transportu lotniczego, kt	Emisje CO ₂ z krajowego transportu lotniczego (komercyjnego, prywatnego, rolniczego, itp.), wraz ze startami i lądowaniami (kategoria źródła wg IPCC: 1A3aii). Z wyłączeniem zużycia paliwa w portach lotniczych na transport naziemny. Z wyłączeniem również paliwa przeznaczonego na stacjonarne spalanie w portach lotniczych.
			Liczba pasażerów krajowego transportu lotniczego, mln	Liczba osób, wyłączając pełniący służbę personel lotniczy oraz pokładowy (tylko lotnictwo krajowe) (źródło: statystyki transportowe). Uwaga: Jeśli to możliwe, dane dotyczące działalności powinny być spójne z danymi dotyczącymi emisji.
5	PRZEMYSŁ A1.4	Intensywność emisji CO ₂ związanej z energią – przemysł spożywczy, produkcji napojów i tytoniowy, t/mln EUR	Emisje CO ₂ związane z energią w odniesieniu do gałęzi przemysłu spożywczego, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych przy wytwarzaniu produktów spożywczych i napojów oraz produktów tytoniowych, w tym również spalania dla wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła wg IPCC: 1A2e).
			Wartość dodana brutto – przemysł spożywczy, produkcji napojów i tytoniowy, mln EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. w wytwarzaniu produktów spożywczych i napojów (NACE 15) oraz produktów tytoniowych (NACE 16) (źródło: krajowe dane rachunkowe).
6	PRZEMYSŁ A1.5	Intensywność emisji CO ₂ związanej z energią – przemysł papierniczy i poligraficzny, t/mln EUR	Emisje CO ₂ związane z energią w odniesieniu do przemysłu papierniczego i poligraficznego, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych przy wytwarzaniu masy włóknistej, papieru i produktów papierniczych oraz publikowaniu, drukowaniu i reprodukcji nagranych mediów, wliczając w to emisje ze spalania w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2d).
			Wartość dodana brutto – przemysł papierniczy i poligraficzny, mln EUR (WE95)	Wartość dodana brutto przy stałych cenach z 1995 r. w wytwarzaniu masy włóknistej, papieru i produktów papierniczych (NACE 21) oraz publikowaniu, drukowaniu i reprodukcji nagranych mediów (NACE 22) (źródło: krajowe dane rachunkowe).

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje
7	GOSPODARSTWA DOMOWE A0	Swoiste emisje CO ₂ z gospodarstw domowych związane z ogrzewaniem przestrzeni, t/m ²	Emisje CO ₂ związane z ogrzewaniem przestrzeni w gospodarstwach domowych, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliwa na ogrzewanie przestrzeni w gospodarstwach domowych.
			Powierzchnia mieszkań zajmowanych na stałe, mln m ²	Całkowita powierzchnia mieszkań zajmowanych na stałe.
8	USŁUGI B0	Swoiste emisje CO ₂ z sektora komercyjnego i instytucjonalnego związane z ogrzewaniem przestrzeni, kg/m ²	Emisje CO ₂ związane z ogrzewaniem przestrzeni w sektorze komercyjnym i instytucjonalnym, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych na ogrzewanie przestrzeni w budynkach komercyjnych i instytucjonalnych w sektorze prywatnym i publicznym.
			Powierzchnia budynków usługowych, mln m ²	Całkowita powierzchnia budynków usługowych (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99).
9	TRANSFORMACJA D0	Swoiste emisje CO ₂ z elektrowni zawodowych, t/TJ	Emisje CO ₂ z zawodowych elektrowni ciepłych, kt	Emisje CO ₂ z całego spalania paliw kopalnych do produkcji energii elektrycznej i ciepła brutto przez elektrownie ciepłe i elektrociepłownie (kategoria źródła wg IPCC: 1A1ai i 1A1aii). Emisje pochodzące tylko z ciepłowni nie są ujęte.
			Cała produkcja zawodowych elektrowni ciepłych, PJ	Energia elektryczna wytworzona brutto i wszelkie ciepło sprzedane stronom trzecim (elektrociepłownie – EC) przez zawodowe elektrownie ciepłe i elektrociepłownie. Produkcja tylko ciepłowni nie jest ujęta. Zawodowe elektrownie ciepłe, w ramach swojej podstawowej działalności, wytwarzają energię elektryczną (i ciepło) z przeznaczeniem na sprzedaż stronom trzecim. Mogą one być własnością prywatną lub publiczną. Produkcja energii elektrycznej brutto jest mierzona na wyjściu głównych transformatorów, tzn. ujęte jest zużycie energii elektrycznej w pomocniczych urządzeniach zakładu oraz w transformatorach (źródło: bilans energii).
10	TRANSFORMACJA E0	Swoiste emisje CO ₂ z elektrowni przemysłowych, t/TJ	Emisje CO ₂ z elektrowni przemysłowych, kt	Emisje CO ₂ z całego spalania paliw kopalnych dla wytwarzania energii elektrycznej i ciepła brutto przez przemysłowe elektrownie ciepłe i elektrociepłownie.
			Cała produkcja przez przemysłowe elektrownie ciepłe, PJ	Energia elektryczna wytworzona brutto i wszelkie ciepło sprzedane stronom trzecim (łącznie elektryczność i ciepło – EC) przez przemysłowe elektrownie ciepłe i elektrociepłownie. Przemysłowe elektrownie ciepłe wytwarzają energię elektryczną (i ciepło) w całości lub częściowo do własnego użytku w ramach działalności, która jest działalnością pomocniczą w stosunku do głównej działalności. Produkcja energii elektrycznej brutto jest mierzona na wyjściu głównych transformatorów, tzn. ujęte jest zużycie energii elektrycznej w pomocniczych urządzeniach zakładu oraz w transformatorach (źródło: bilans energii).
11	TRANSFORMACJA	Intensywność emisji dwutlenku węgla związanej z całkowitą produkcją energii, t/TJ	Emisje CO ₂ związane z klasyczną produkcją energii, kt	Emisje CO ₂ z całego spalania paliw kopalnych dla produkcji energii elektrycznej i ciepła brutto przez zawodowe elektrownie ciepłe

Nr	Nazewnictwo Eurostat dotyczące wskaźników sprawności energetycznej	Wskaźnik	Licznik/mianownik	Wskazówki/definicje
				i elektrociepłownie oraz przez przemysłowe elektrownie ciepłone i elektrociepłownie. Emisje pochodzące tylko z ciepłowni nie są ujęte.
			Cała produkcja z elektrowni zawodowych i przemysłowych, PJ	Energia elektryczna wytworzona brutto i wszelkie ciepło sprzedane stronom trzecim (łącznie elektryczność i ciepło – EC) przez zawodowe i przemysłowe elektrownie ciepłone i elektrociepłownie. Obejmuje produkcję energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i z energii jądrowej (źródło: bilans energii).
12	TRANSPORT	Intensywność emisji dwutlenku węgla przez transport, t/TJ	Emisje CO ₂ z transportu, kt	Emisje CO ₂ z paliw kopalnych dla całej działalności transportowej (kategoria źródła IPCC: 1A3).
			Całkowite końcowe zużycie energii w transporcie, PJ	Obejmuje całkowite końcowe zużycie energii ze wszystkich źródeł energii przez transport (z uwzględnieniem zużycia biomasy i energii elektrycznej) (źródło: bilans energii).
13	PRZEMYSŁ C0.3	Swoiste związane z energią emisje CO ₂ z przemysłu papierniczego, t/t	Związane z energią emisje CO ₂ przez przemysł papierniczy i poligraficzny, kt	Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych przy wytwarzaniu masy włóknistej, papieru i produktów papierniczych oraz publikowaniu, drukowaniu i reprodukcji nagranych mediów, wliczając w to emisje ze spalania dla wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2d).
			Fizyczny uzysk papieru, kt	Fizyczny uzysk papieru (NACE 21) (źródło: statystyki produkcyjne).
14	PRZEMYSŁ	Emisje CO ₂ z sektora przemysłu, kt		Emisje ze spalania paliw kopalnych w gałęziach przemysłu wytwórczego, budownictwie oraz przemysłu górniczego i wydobywczego (z wyłączeniem kopalni węgla i wydobywania ropy i gazu), w tym również spalania dla wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (kategoria źródła IPCC: 1A2). Energia zużyta przez przemysł do celów transportu nie powinna być ujęta w tym miejscu, lecz we wskaźnikach transportu. Emisje powstające z maszyn terenowych oraz innych ruchomych maszyn i urządzeń powinny być ujęte w tym sektorze.
		Całkowite końcowe zużycie energii przez przemysł, PJ		Obejmuje całkowite końcowe zużycie energii ze wszystkich źródeł energii przez transport (z uwzględnieniem zużycia biomasy i energii elektrycznej) (źródło: bilans energii).
15	GOSPODARSTWA DOMOWE	Emisje CO ₂ z gospodarstw domowych, kt		Emisje CO ₂ ze spalania paliw kopalnych w gospodarstwach domowych (kategoria źródła wg IPCC: 1A4b).
		Całkowite końcowe zużycie energii przez gospodarstwa domowe, PJ		Obejmuje całkowite końcowe zużycie energii ze wszystkich źródeł energii przez gospodarstwa domowe (z uwzględnieniem zużycia biomasy i energii elektrycznej) (źródło: bilans energii).

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Decyzja nr 280/2004/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 2 ust. 2	—
art. 2 ust. 3	art. 4 ust. 3
art. 3 ust. 1	art. 7 ust. 1 i 3
art. 3 ust. 2	art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1
art. 3 ust. 3	art. 12 ust. 3
art. 4 ust. 1	art. 6
art. 4 ust. 2	—
art. 4 ust. 3	art. 24
art. 4 ust. 4	art. 5 ust. 1
art. 5 ust. 1	art. 21 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 21 ust. 3
art. 5 ust. 3	—
art. 5 ust. 4	—
art. 5 ust. 5	art. 22
art. 5 ust. 6	—
art. 5 ust. 7	art. 24
art. 6 ust. 1	art. 10 ust. 1
art. 6 ust. 2	art. 10 ust. 3
art. 7 ust. 1	—
art. 7 ust. 2	art. 11 ust. 1 i 2
art. 7 ust. 3	—
art. 8 ust. 1	art. 23
art. 8 ust. 2	art. 7 ust. 4
art. 8 ust. 3	—
art. 9 ust. 1	art. 26
art. 9 ust. 2	—
art. 9 ust. 3	—
art. 10	—
art. 11	art. 28
art. 12	art. 29

Oświadczenia Komisji

„Komisja przyjmuje do wiadomości skreślenie art. 10 jej pierwotnego wniosku. Jednakże, aby poprawić jakość danych i przejrzystość w zakresie emisji CO₂ i innych informacji mających znaczenie dla problematyki zmiany klimatu, a odnoszących się do transportu morskiego, Komisja zgadza się podjąć to zagadnienie w ramach swojej inicjatywy w dziedzinie monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji emisji z żeglugi; Komisja zobowiązuje się opublikować tę inicjatywę w pierwszej połowie roku 2013. W tym kontekście Komisja ma zamiar zaproponować zmianę przyjmowanego obecnie rozporządzenia”.

„Komisja odnotowuje, że po to, by zapewnić prawidłowe funkcjonowanie przyjmowanego obecnie rozporządzenia, niezbędne mogą być dodatkowe przepisy dotyczące tworzenia, utrzymywania i zmiany unijnego systemu polityk, środków i prognoz, a także przeprowadzenie przybliżonych inwentaryzacji gazów cieplarnianych. Na początku roku 2013 Komisja przeanalizuje tę kwestię w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i, jeżeli będzie to celowe, przygotowuje wniosek dotyczący zmiany przedmiotowego rozporządzenia”.
